

Melancolie

Namoc Acirtep

E frig afară, toamna-i rece.
Si frunzele din pomi cad cadențat
Si amintirile la fel cad in uitare
Si clipele in nepăsare

Privim in lungul străzii și-asteptam
S-apare o amintire de demult
Dar nu vedem decat negură
Si amintirea timpului trecut

Prea multa tristete se seamana toamna
Prea multe-amintiri se duc in uitare
Prea multa durere s-aduna in suflet
Si vise se spulbera lovite de sunet

Ce poate fi mai sumbru de-atat ?
Decat sa privim in gol spre trecut
In locuri care odată
Amintirile parca prindeau viața

Ne resemnam tăcuți pe-o banca din parc
Doar clipa dintre prezent si trecut ne despart

Lasam viitorul sa zaca-n uitare
Si dam prezentului doar disperare
Caci lucru firesc e sa uitam
Dar inainte de asta e sa iertam